

студентських конференціях і семінарах; есе, реферати, презентації, кросворди...; робота на лекції: складання або спостереження за планом читання лекції, доопрацювання конспекту лекції, доповнення конспекту рекомендованою літературою; підготовка до семінарів: підготовка конспектів виступів на семінарі, презентацій, виконання завдань; модульна робота; виконання завдань пошуково-дослідницького характеру.

Таким чином, форму СРС пропонує кафедра, розробляючи робочу навчальну програму дисципліни «Внутрішньогосподарський контроль».

Для успішного здійснення самостійної роботи необхідно звернути увагу на: комплексний підхід організації самостійної роботи із усіх форм аудиторної роботи; забезпечення контролю над якістю виконання самостійної роботи та засвоєння навчального матеріалу.

Отже, самостійна робота студента завершує завдання усіх видів навчальної роботи. Ніякі знання, не підкріплені самостійною діяльністю, не можуть стати справжнім надбанням людини.

Узагальнюючи усе викладене, можна зробити висновок, що самостійна робота має виховне значення: вона формує самостійність не тільки як сукупність умінь і навичок, але і як характерна риса, що відіграє, суттєву роль у структурі особистості сучасного фахівця вищої кваліфікації.

*Васюта І.О.,
Мурашова О.Л., асистенти
кафедри аудиту*

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ ЯК ДІЄВИЙ ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК У СТУДЕНТІВ

Відповідно до затвердженої урядом Національної стратегії розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки, ключовим завданням освіти у XXI сторіччі є розвиток мислення, орієнтований на стає майбутнє. Інтеграція України у світовий освітній простір вимагає постійного вдосконалення національної системи освіти, пошуку ефективних шляхів підвищення якості освітніх послуг, апробації та впровадження інноваційних педагогічних систем.

Одним із основних завдань на сьогоднішньому етапі реформування вищої освіти є забезпечення якості підготовки висококваліфікованих, конкурентоздатних на ринку праці спеціалістів, що спроможні задовольнити потреби найвимогливіших роботодавців. Вирішити це питання можливо лише за умови поєднання традиційних педагогічних методик із сучасними інноваційними технологіями навчання.

Як відомо, термін «інновація» походить від латинського слова «novatio», що в перекладі означає «оновлення», «зміни». У педагогічному процесі інноваційні технології передбачають запровадження нововведень у зміст, форми і методи навчання, в спільну діяльність викладача і студента.

Ще стародавній мислитель і філософ Китаю Конфуцій приблизно 2,5 тисячі років тому стверджував: «Скажи мені — і я забуду. Покажи мені — і я запам'ятаю. Дай мені діяти самому — і я зрозумію». Реальне розуміння набутих знань у процесі навчання виникає тоді, коли є можливість діяти. Дослідники встановили, що під час лекційної подачі матеріалу студенти засвоюють лише 20 % інформації, в той час як у процесі ділового спілкування — 90 %. Виходячи з цього, пасивне отримання інформації через прослуховування лекцій чи переглядання дидактичних слайдів є менш ефективним. Опанувати та засвоїти матеріал у повному обсязі допомагають активні та інтерактивні методи навчання. Вони розвивають самостійність мислення студентів, вчать виокремлювати найголовніше у навчальному матеріалі, дозволяють студентові шляхом практичних досліджень здобути необхідний досвід, який стане у пригоді під час прийняття подальших професійних рішень.

Наразі, найчастіше застосовують наступні інноваційні методи навчання: проблемна лекція, дискусія з елементами аналізу, ділові та рольові ігри, семінар-конференція, семінар-«мозковий штурм», семінар-розгорнута бесіда, робота в малих творчих групах, кейс-метод тощо.

Проте активні методи навчання спрямовані не лише на засвоєння студентами знань та формування професійних навичок, але і на розвиток творчих і комунікативних здібностей особистості, формування індивідуального підходу кожного студента до проблеми, що виникає. Важливу роль під час активного та інтерактивного навчання відіграє викладач, адже він повинен не лише опанувати вищезазначені інноваційні технології, але й створити умови, в яких студент вільно висло-

вловатиме власні думки, спокійно сприйматиме зауваження та почуватиметься активним учасником навчального процесу. Досягти цієї мети можна шляхом створення так званих «круглих столів», що передбачають розподіл студентів на малі групи, в яких зручно обговорювати надані викладачем ситуаційні завдання та приймати колективні рішення.

Отже, інноваційні технології та методи навчання є дієвим інструментом формування практичних професійних навичок у студентів і мають ряд переваг: заохочують студента до навчання; сприяють здатності ухвалювати рішення та пропонувати шляхи реалізації; дають можливість оволодіти більш високим рівнем особистої соціальної активності; стимулюють творчі здібності; наближують навчання до реалій повсякденного професійного життя.

Власенко Т.В., ст. викладач
кафедра аудиту

ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

Сучасному суспільству необхідна якісна освіта, яка спроможна забезпечити зростання потреби споживача та виробника матеріальних і духовних благ. Перехід до інформаційного суспільства кардинально змінює положення освіти.

Національна доктрина розвитку освіти наголошує, що освіта є стратегічним ресурсом поліпшення добробуту людей, забезпечення національних інтересів, зміцнення авторитету і конкурентоспроможності держави на міжнародній арені. Необхідно істотно зміцнити навчально-матеріальну базу, здійснити комп'ютеризацію навчальних закладів, впровадити інформаційні технології, забезпечити ефективну підготовку та підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників, запровадити нові економічні та управлінські механізми розвитку освіти.

Сьогодні перед вищою освітою стоїть завдання створити умови для підготовки інноваційно-орієнтованих фахівців, які були б здатні забезпечити у перспективі прискорений розвиток високотехнологічних галузей з високим експортним потенціалом.

Вища освіта не може бути осторонь магістралі, по якій рухається прогрес людства. Теперішній рівень розвитку інформаційних технологій виводить процеси інформаційної взаємодії на якісно новий ступінь, коли основу такої взаємодії складають корпоративні, національні та інтернаціональні системи обміну і обробки інформації. В сфері вищої освіти національні інформаційні мережі існують в багатьох розвинених країнах, і досвід їхнього використання показує, що вони створюють основу для ефективної взаємодії вищих навчальних закладів між собою і з державними органами, які регулюють цю галузь, що сприяє підвищенню якості як власне освіти, так і наукових досліджень, які здійснюються ВУЗами.

Процеси впровадження інформаційних технологій, інформатизація ВУЗів у цілому, сьогодні надають вирішальний вплив на якісне поліпшення організації процесу навчання у вищих закладах освіти. Яскравими прикладами безпосереднього впливу ІТ на роботу зі студентом із зарубіжного досвіду та й теренах нашої держави є поява методик і систем дистанційного навчання, широке застосування комп'ютера для проведення аудиторних занять, зокрема — використання електронних лекторів, тренажерів, підручників, енциклопедій; розробка ситуаційно-рольових та інтелектуальних ігор з використанням штучного інтелекту; моделювання процесів і явищ; проведення інтерактивних освітніх телеконференцій; побудова систем контролю й перевірки знань і вмінь студентів (використання контролюючих програм-тестів).

Використання інформаційних технологій у навчальному процесі має важливе значення, оскільки надає чимало переваг: зменшення непродуктивних витрат живої праці викладача; можливості вільного вибору слухачем власної траєкторії навчання в процесі набуття знань; підвищення оперативності й об'єктивності контролю й оцінки результатів навчання; безперервний зв'язок у відносинах «слухач–викладач»; підвищення мотивації навчання; розвиток у студентів продуктивних, творчих функцій мислення, ріст інтелектуальних здібностей, формування операційного стилю мислення.

Тенденції розвитку інформаційних технологій свідчать про те, що настав час докорінно змінити погляди на проблему інформатизації навчального процесу. Потрібно поставити акцент не тільки на кількість і потужність комп'ютерів, які використовуються в навчальному процесі, але і на якісні показники їх інтеграції.